

KUKA ON VASTUUSSA?

Herra N. Rostov esittää ministerien „Rabotshaja Gazetassa” muutamia otteita sotamiesten kirjeistä, jotka todistavat maaseudun äärimmäistä pimeyttä. Kaikkien kirjeiden sisältö, selittää kirjoittaja, jolla omien sanojensa mukaan on työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean agitaatio-osastolla käytettävissään paksu pinkka kirjeitä joka puolelta maata,— kaikkien kirjeiden sisältö on yhtä hätähuutoa: sanomalehtiä, lähettäkää sanomalehtiä!

Menshevistinen kynäilijä hätääntyy ja huudahtaa pelästyneenä: „Ellei vallankumous muodostu heidän (talonpoikain) silmissään selväksi tosiasiaksi, josta on suurta hyötyä, niin he nousevat vallankumousta vastaan”... Talonpojat ovat „edelleenkin valistumattomia”.

Hiukan myöhäisenlaista on tämä menshevikki- ja ministeristövirkamiehen touhu kirjepinkkansa kanssa. Toukokuun 6 päivästä, jolloin menshevikit rupesivat kapitalistien passareiksi, on kulunut runsaat 7 viikkoa, ja vallankumoukseen kohdistettu porvarillisen, vastavallankumouksellisen valheen ja parjauksen virta on koko tämän ajan tulvinut vapaasti maaseudulle ylivallan saaneiden porvarilehtien välityksellä, menshevikkien tukeman kapitalistihallituksen suoranaisten ja välillisten palvelijain ja kannattajain välityksellä.

Elleivät menshevikit ja eserrät olisi kavaltaneet vallankumousta ja tukeneet vastavallankumouksellisia kadetteja, olisi valta ollut jo toukokuun alussa Toimeenpanevalle komitealle, se olisi voinut saattaa heti voimaan yksityisten sanomalehti-ilmoitusten valtionmonopolin ja saada

sillä tavoin haltuunsa *kymmeniä miljoonia* kappaleita sanomalehtiä *maksutonta* maaseudulle jakamista ja lähettämistä varten. Suuret kirjapainot ja paperivarastot „työkentelisivät” tällöin, Toimeenpanevan komitean käsissä, maaseudun valistamisen hyväksi eivätkä sitä varten, että jokin tusina porvarillisia, vastavallankumouksellisia lehtiä voisi sokaista maaseudun väestöä, *anastettuaan* tosiasiallisesti itselleen *vallitsevan aseman* lehdistötoiminnassa.

Toimeenpaneva komitea olisi voinut jo silloin hajottaa Valtakunnanduuman ja säästettyään tätä tietä — monista muista lähteistä puhumattakaan — kansan varoja, käyttää ne tuhannen agitaattorin, ellei tuhansien agitaattorien lähettämiseen maaseudulle.

Vallankumouksen aikana vitkastelu on toisinaan samaa kuin sen täydellinen kavaltaminen. Eserrät ja menshevikit kantavat täyden vastuun siitä, että viivytellään vallan siirtämistä työläisten, sotilaiden ja talonpoikien käsiin, että viivytellään vallankumouksellisia toimenpiteitä takapajuisen maaseudun valistamiseksi. *He* ovat kavaltaneet vallankumouksen tässä asiassa. *He* ovat aikaansaaneet sen, että työläisten ja sotilaiden on nyt taistelussaan vastavallankumouksellista porvarilehdistöä ja agitaatiota vastaan pakko rajoittaa „näpertely”-keinoihin, vaikka he olisivat voineet ja heidän olisi pitänyt saada sitä varten käytettäväkseen *yleisvaltakunnalliset keinot*.

„Pravda” № 96,
heinäkuun 14 (1) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan